

Delnołužiske
ludowe pěsnje.

Napisał

H. Jórdan.

(Z Časopisa Maćicy Serbskeje.)

3/80 1232

Budyšin.

Z nakladom M. Hórnik.

1875.

104-6 2/8

Delmianska

Indowé p'ejnje.

~~~~~  
Čištěal E. M. Monse w Budyšinje.  
~~~~~

Čištěal E. M. Monse

Budyšin

Čištěal E. M. Monse

1878

Tudy poskićam zběrku pěsnjow, kaž sym je ze rta luda napisał, a tež z dobom někotre hłosy, kaž sym je w Popojcach, Gółkojcach, Wjerbnje a Górnej słyšał. Słowa njetrjechuja druhdy we wšitkich štučkach z hłosom, a scěhuje to po mojim póznaću a nazhonjenju z teho, zo lud pěsnje po štučkach nje-wuknje, ale hnydom cyły kus.

Něhdy, do separaciona, pasechu doroscene holcy stadła swojich staršich na ladach, łukach a w lěsu, a běše při pasenju dosć časa a składnosće k nawuknjenju ludowych pěsnjow. W nětčišim času wostawaju jenož přazy jako składnostne městna k nawuknjenju pěsnjow, a tež přazy su wulcy wobmjezowane skhadźowanki; tež ma lud wjetše požadanje za nowšimi wěcami dyžli něhdy, a tak so stanje, zo te stare so dale a bóle zabudu. Škoda, wulka škoda pak by była, jeli bychu wšě so zabyłe a zhubiłe. Tehodla dyrbjeli wosebje wučerjo a študenći so za to starać, zo bychu lěpše ludowe pěsnje hižom džěci a tež doroscena młodosc spěwali. Wulku dobrotu by tež serbski spěwnik wopokazał.

W tutej zběrcy podawam najprjedy pěsnički z přistajenym hłosom, potom same texty a skónčnje někotre varianty hłosow.

Njerjaduju pěsnje po wotdźělenjach, kajkež so w Smolerjowej zběrcy (w lěće 1841 a 1843) namakaju, dokelž je nadźija, zo so hišće wjacy delnjołužiskich pěsnjow znapisa. Nowe rjadowanje njech so, kaž redaktor tuteho Časopisa radži, potom stanje, hdyž budže druge dospołniše wudaće serbskich ludowych pěsni móžne. Mjez tym njech so w Delnjej a Hornjej Łužicy pilnje zezběra, štož je so zdzeržało! Hdyž je tutón časopis, kaž tež Łužičan hižo wšelake dotal njećićane pěsnje

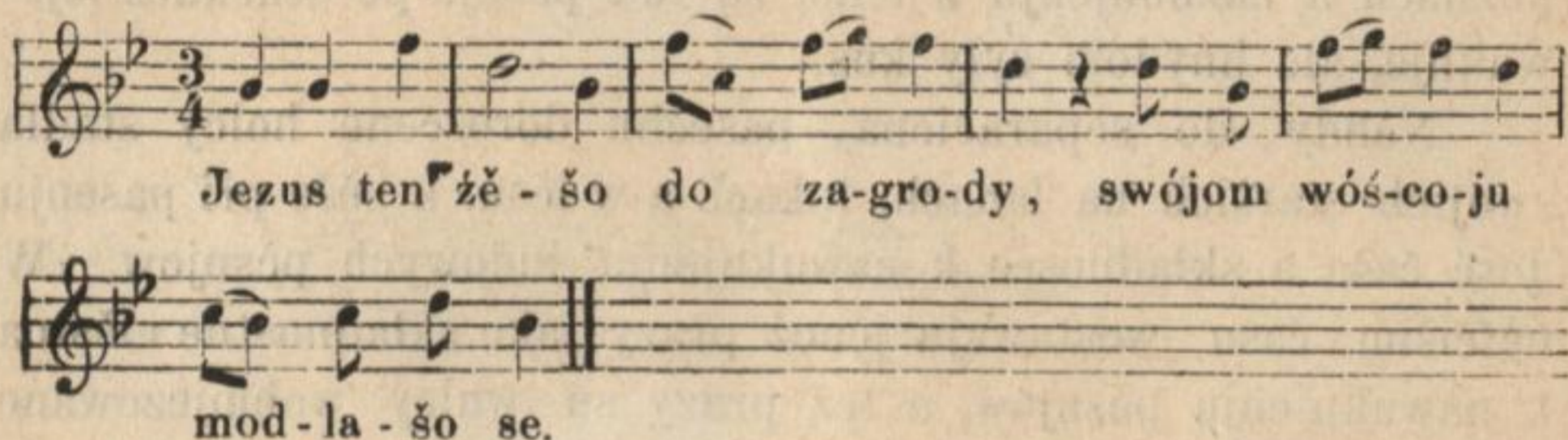
a varianty hižo čišćanych podawał, hodži so myslic, zo je hišće něštožkuli napisanja hódne mjez serbskim ludom. Duž kedz-
bujće a hromadźće! Prašejće so přecy z nowa za pěsnjemi, byr-
nje so wam prajiło, zo žane wjacy njejsu. Čitajće a spěwajće
tam, hdžež chceće zběrać, hižo čišćane pěsnje, a husto so na
pozabyste zasy dopomnja.

Skónčnje přispominam, zo je redaktor Časopisa notowe
klichéje pola Teubnera w Lipsku wobstarał a za nje 33 markow
sam zaplaćił, zo by Maćica trěbne wuložki při mojej zběrcy
zalutowała.

H. J.

1. Jezus we zagrože.

Pomałem a nutrnje.

Jezus ten žě - šo do za-gro-dy, swójom wós-co-ju
mod-la - šo se.

Jezus ten žěšo do zagrody,
Swójomu wóscoju modlašo se.

Jezus ten słowka njedogroni,
Wóni wše dołoj spadachu.

Wósco, ty luby wósco mój,
Mogał ja bžez teje martry byś.

Na to wóni nic njedachu,
Ale su Jezusa popadnuh.

Synko, ty luby synko mój,
Bžez teje martry byś njamožo.

Petrus hušěgnu wótrý mjac,
Wótruba Malchusoju hucho přeje.

Wóno jo lěpjej, až ty sam,
Něžli ten cely swět šyrok.

Njerubaj, Petrus njerubaj,
Ta wójna nej' z mjacom dobyta.

Jezus ten žěšo do zagrody,
Žož jogo Bóže pósly su.

Aby ja kšěl z mjacom wójowaś,
Njekšěl ja nic słabšy byś.

Wóni jano Jezusa hobwachuju,
K njomu přijzechu falšne žyži.

Ja kšěl mójogo wósca prošys,
Aby wón kšěl mi pomogaś,

Pytašo wy Jezusa?
Ja som ten sam.

Aby wón kšěl mi připoslaś
Dwanasćo legijonow janželow.

2. Bogabójaznej wójaka.

I.

II. *)

K spowježi žěštej dwa cło - wjeka, Hale, hale-luja. K jad-
nomu městu při - jžaštej, k jadnom' městu přijžaš - tej,
hale - halelu - ja.

K spowježi žěštej dwa cłowjeka,
Hale haleluja.
K jadnomu městu přijžaštej, ::
Hale haleluja.

Nad nim tam žalosnje plakaštej, ::
Hale haleluja.

Luže, gab' wy wše z nama byli, ::
Hale haleluja.

Nad wašom městku stoji křawy mjac, ::
Hale haleluja.

We wašom městku b'žo wjelika wójna, ::
Hale haleluja.

Kónje te budu we křwi brožiš, ::
Hale haleluja.

We wašom městku b'žo wjeliki głod, ::
Hale haleluja.

Jana maš bužo swójo góle jěsć, ::
Hale haleluja.

Hyšći jog' njebužo z měrom zjěsć, ::
Hale haleluja.

Te wójnařske knechši budu jej wzeš, ::
Hale haleluja.

*) Tudy so wše štučki spočinaja.

Chtož tu ten kjarliž humějo, :,:
Hale haleluja.

Ten dej jen spiwaš tři raz za žen, :,:
Hale haleluja.

Dwa wójaka stej jen humělej, :,:
Hale haleluja.

Tej stej jen spiwalej tři raz za žen, :,:
Hale haleluja.

Tyma jo Bog gnadny był, :,:
Hale haleluja.

3. K spanjeju. *)

Nikom' njej' górzej na swěše, ako tym chudym wudowam.

Nikom' njej' górzej na swěše,
Ako tym chudym wudowam.

Ako tym chudym wudowam,
Teke tym wbogim syrotam.

Nicht jich njebužo zagroniš,
Kuždy se nad nimi spogóršy.

Kristus je bužo zagroniš,
Stupił jo górze na njebjo.

Stupił jo górze na njebjo,
Ze přaweju nogu we Bóžy raj.

We Bóžem raju su janzele,
Wóni tam rědnje spěwaju.

Wóni tam rědnje spěwaju,
Złych duchow dołoj chytaju.

Wóni tam dołoj lětaju
Ako te prochy z tog słyńca

*) Hdyž je tutón khěrluš k wuspěwany, du přelče z přazy domoj.

Bog daj nam lětneg' wječtarja,
Až nas tu noc tak hobwachujo.

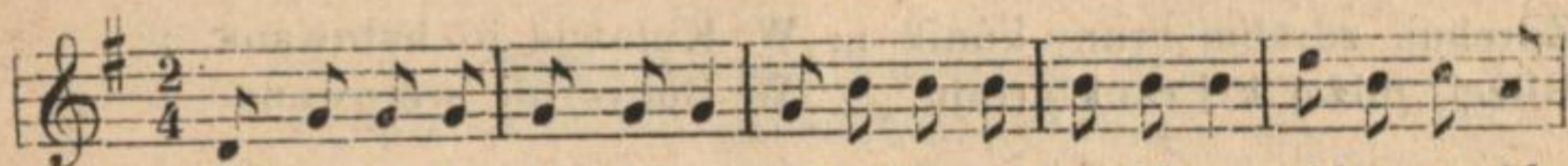
Až našej wócy husnjotej,
Hutřoba ty dejš wachowaš.

Hutřoba, ty dejš wachowaš,
Až šěło do grěchow njepadnjo.

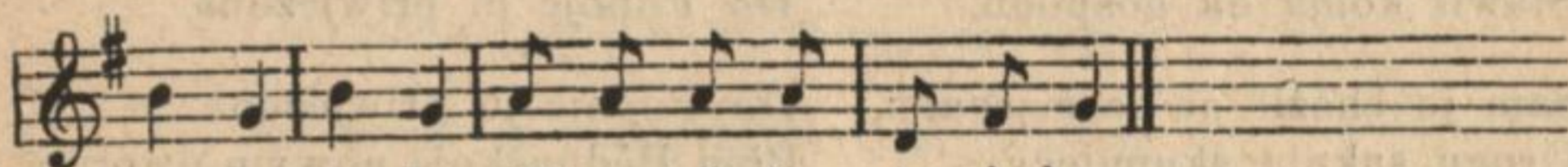
Až šěło do grěchow njepadnjo,
A wjelikeje sromoty.

To nam pomogaj Bog wósc,
Bog wósc, Bog syn, Bog swěty duch.

4. Lažkuška.

Lětos bě-šo drogi lan, lětos bě-šo drogi lan, zejdom grejdom,

zende, lende, lětos bě-šo drogi lan.

Lětos běšo drogi lan ::
Zejdom, grejdom,
Zende, lende,
Lětos běšo drogi lan.

Daši jog' wjedu do riši ::
Zejdom, grejdom,
Zende, lende,
Daši jog' wjedu do riši.

Předaj sebje powjezmo ::
Zejdom, grejdom,
Zende, lende,
Předaj sebje powjezmo,

Z kamjenjami do njogo ::
Zejdom, grejdom,
Zende, lende,
Z kamjenjami do njogo.

Kupi sebje lubego ::
Zejdom, grejdom,
Zende, lende,
Kupi sebje lubego.

To zo himer buch a buch ::
Zejdom, grejdom,
Zende, lende,
To zo himer buch a buch.

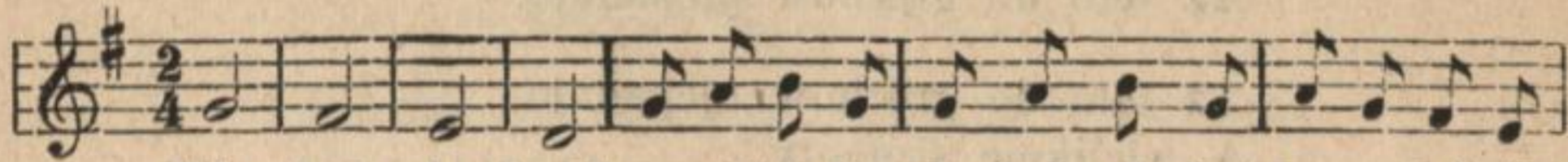
Nět jog' wjedu ze jsy wen ::
Zejdom, grejdom,
Zende, lende,
Nět jog' wjedu ze jsy wen.

Ja mam hyšći drugich třich ::
Zejdom, grejdom,
Zende, lende,
Ja mam hyšći drugich třich.

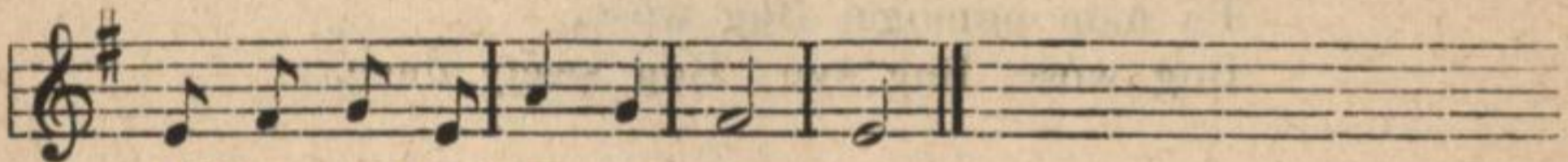
Kózla wójcka njeplašo ;:
Zejdóm, grejdóm,
Zende, lende,
Kózla wójcka njeplašo.

Ja som plakała: mjek, mjek, mjek ;:
Zejdóm, grejdóm,
Zende, lende,
Ja som plakała: mjek, mjek, mjek.

5. Daloke drogi po njewjestu.

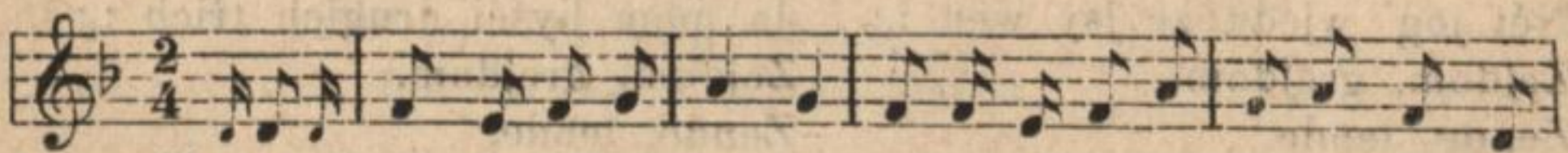
Zdre-buj, zdre-buj bruny kónik, zdrebuj, zdrebuj bruny kónik,

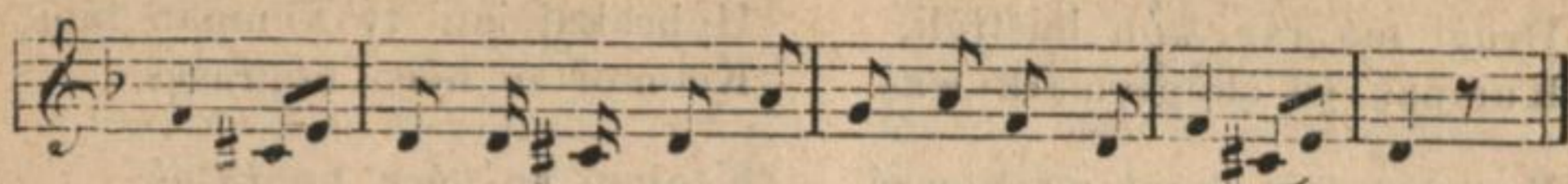
bližej, bližej k Franforto - ju.

Zdrebuj, zdrebuj bruny kónik ;:	W Kulowje jo hulowana, ;:
Bližej, bližej k Frankfortoju.	W Budyšynje wěrowana.
Do Frankforta přidrebował, ;:	Přez Wórejce přeje wježona, ;:
Stawił kónja na gósrodu.	Do Popoje jo přiwježona.
Sam jo chóził po jarmarku, ;:	Do Popoje jo přiwježona ;:
Drogu suknu skupujucy.	Před Řednuškoje nowym dwórom.
Suknja běšo wjelgin droga, ;:	Tam jo wóna posażona ;:
Ale běšo wjelgin ředna	Tam su z njeju rejowali.
Ze žyžom jo štapowana, ;:	Pyšnje su ju zwózowali, ;:
Ze somotom bramowana.	Jeje luby z dala glěda.
Kóždy gólc dej janu měs, ;:	Kak to zowčo řednje běžy, ;:
Žo ga dej ju lejder wzyś?	Žednej zemje njedosega.
Z kamjenja ju hurubaś, ;:	Žednej zemje njedosega ;:
Z tolarjami posażaś.	Ak z carnyma crejcyšćoma.
Z tolarjami šyrokimi, ;:	Ak z carnyma crejcyšćoma, ;:
Ze złotymi ungorskimi.	A z tym běłym nožyšćom.

6. Młoda do domu.

Glej, gól - bjašk bětu nožku ma, jědy-woj, góleyk tu stawnu

lub-ku ma, jě-dy-woj, gól-cyk tu stawnu lub-ku ma.

Glej, gólbjašk bělu nožku ma,
Jědywoj,
Gólcyk tu stawnu lubku ma,
Jědywoj,
Gólcyk tu stawnu lubku ma.

Jog' lubcy gronje žowcyščo, jědywoj,
Z tym přawym mjenim Hanica, jědywoj.

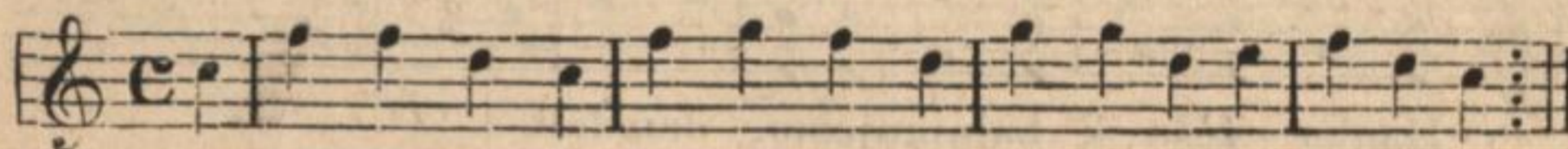
Mama wocynjajšo nowy dwór, jědywoj,
A přistajšo ten swětly stol, jědywoj.

Ja sebje wjedu góspozku, jědywoj,
A wam tu młodu pomocnicu, jědywoj.

Njewjež mi synko młodeje, jědywoj,
Ja mogu hyšće sama žělaś, jědywoj.

Ja wśak śi pilnje žělaś keu, jědywoj,
To běte tožo keu śi slaś, jědywoj.

7. Njerodny kumpan.

Gaž ja na wójnu spošegnu, kom' ja mój' lubku přirucu?

Gaž ja na wójnu spošegnu,
Kom' ja móju lubku přirucu?

Wśykne te žowča do jśpy du,
Jano ja ředna za žurja.

Nejpjerwej mójom' bratřoju,
Pótom mójom' kumpanoju.

Och kak som lejder zastojana,
Gaž ten mój luby doma njej'.

Kumpanoj keu wjele pjenjez daś,
Wón dej móju lubku zastojaś.

Luby ten jěžo z wójny domoj,
Po tejž mě góli zelenej.

Wón dej móju lubku zastojaś,
Wón dej z njej reju rejowaś.

Po tejž mě góli zelenej,
Po tomž mě pólku wjasołem.

Wśykne te žowča na reju du,
Jano ja ředna za nimi.

Prěni ten raz wón hustřěli,
Jog' lubka jog' gned hurozmě.

Drugi ten raz wón hustřěli,
Kumpan se chopi markowaś.

Kumpan ten chopi markowaś,
Chopi to žowčo nutř póraś.

Pójž žgan ty ředna do jśpy nutř,
Kcu ja śi piśa šenkowaś.

Kcu ja śi piśa šenkowaś,
Kcomoj mój reju rejowaś.

Nět jan' se ze mnu pokoj daj,
Gaž ten mój luby domoj jo.

Luby se póra do dwóru,
Kumpan se warta přez gumna.

Hobcakaj jan' ty kumpan mój,
Kcomoj se něco hopřaśaś.

Kcomoj se něco hopřaśaś,
Kcomoj se wěrnje huwitaś.

Witaštej se gólca witaštej,
Nejpjerwej z běłyma ruckoma.

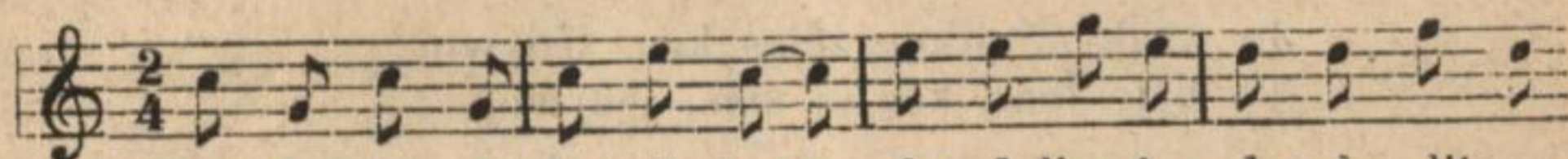
Nejpjerwej z běłyma ruckoma,
Pótom z nagima mjacoma.

Nět grajšo mi gercy a bubnujšo
Na mójeje lubki pjenjezy.

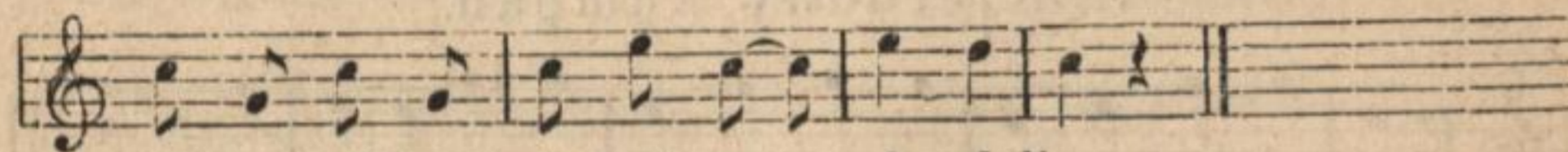
Na mójeje lubki pjenjezy,
Na jeje twarde tolarje.

Wšyknym tym drugim k tuženju,
Mójej tej lubcy k wjaselu.

8. Ředne fidle.

Hanka žěšo k hajnikojcom, damdali - ja, damda - lija,

Hanka žěšo k hajnikojcom, damdali.

Hanka žěšo k hajnikojcom,
Damdalija, damdalija,
Hanka žěšo k hajnikojcom,
Damdali.

Co ga we tych hajnikojc?
Damdalija, damdalija,
Co ga we tych hajnikojc?
Damdali.

Ředny sekerc hólowaś,
Damdalija, damdalija,
Ředny sekerc hólowaś,
Damdali.

Co ga ze tym sekercom?
Damdalija, damdalija,
Co ga ze tym sekercom?
Damdali.

Ředny dubcyk pódrubaś,
Damdalija, damdalija,
Ředny dubcyk pódrubaś,
Damdali.

Co ga nět z tym dubcykom?
Damdalija, damdalija,
Co ga nět z tym dubcykom?
Damdali.

Rědne fidle hutřugaś,
Damdaliya, damdaliya,
Rědne fidle hutřugaś,
Damdali.

Chtoga bužo na nje graś?
Damdaliya, damdaliya,
Chtoga bužo na nje graś?
Damdali.

Rědny gólc dej na nje graś,
Damdaliya, damdaliya,
Rědny gólc dej na nje graś,
Damdali.

Chtoga bužo rejowaś?
Damdaliya, damdaliya,
Chtoga bužo rejowaś?
Damdali.

Rědna Hanka Grožiškoje,
Damdaliya, damdaliya,
Rědna Hanka Grožiškoje,
Damdali.

Chtoga b'žo z njej rejowaś?
Damdaliya, damdaliya,
Chtoga b'žo z njej rejowaś?
Damdali.

Rědny Kito Kadlenkoje,
Damdaliya, damdaliya,
Rědny Kito Kadlenkoje,
Damdali.

Hobej jadnak rědnej stej,
Damdaliya, damdaliya,
Derje sebje rownja stej,
Damdali.

9. Spěw třich rědnych žowčow.

Dobru noc, lubka mója, ja musym śi pušćiś, wót tebj'
šejdo - waś do druge - go lan-du.

Dobru noc, lubka mója,
Ja musym śi pušćiś,
Wót tebj' šejdowaś
Do drugego landu.

Ja na tebj' cakach
We rožowem gumnje,
We rožowem gumnje
We kwišenju.

Na mnjo njetrjebaś cakaś,
Ži za bogatšeju;
Prašaj swójogo rownja,
Mi jo pRAWje.

Prašam ja ab' njeprašam,
Na glucy, žognowanju
Jo wšo lažane,
Chtož jo wěri.

Ten ak jo wěri, tuder njej',
Jo wurejtował,
Přijź witře zasej,
Rano abo pózdzej.

W Ungorskej jo derje byś,
Tam pije te gólcy,
Tam pije te žowča
Ślodke wino.

Wino jo dobre, słodke wino,
A dajšo nam piś
A wjasołe byś
We kuždy cas.

Wec ga ty mója lubka tak tužna sy?
Gaž luže pšašaju,
Ty móžoš groniś,
Luby ty sy mój.

Ja njamgu žednje wjasoła byś,
Gaž luže spiju,
Musym wachowaś
A tužna byś.

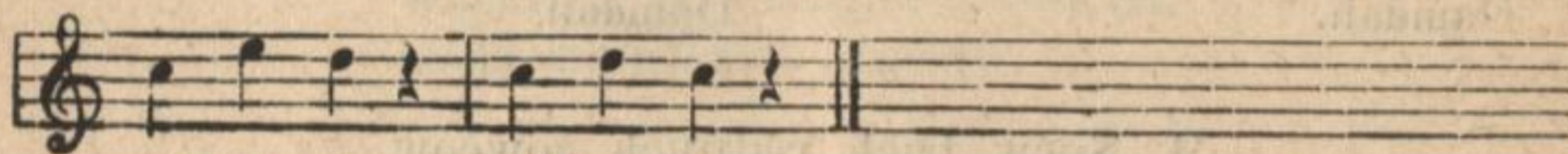
Chtož to spiwanje jo tichtował?
To su spiwali
Tři ředne žowča
K dobrej nocy.

10. Fryjarje.

Spěšnje.

W Popojcach běšo šośinka, řednu Hanku měja - šo,

ija - woj, měja - šo.

W Popojcach (N. N.) běšo šośinka,
Řednu Hanku mějašo,
Ijawoj, mějašo.

Njepytajšo šośinka witanja,
Žo ta waša Hanka jo?
Ijawoj, Hanka jo.

Hanka mějašo fryjarja,
Gólkojskego (N. N.) kowala,
Ijawoj, kowala.

Naša ta Hanka doma njej,
Wóna jo w kjaremje na reje,
Ijawoj, na reje.

Gólkojske jědu na fryje,
Pře wše pólka wjasołe,
Ijawoj, wjasołe.

Gólca zahobrošištej bruneju,
Brunej rejtowaštej do kjaremje,
Ijawoj, do kjaremje.

Do Popoje su přijěli,
Před šośic dwórom zastali,
Ijawoj, zastali.

Prijžo k nima kjarcmař wen,
W tajkom nowom kóžuše,
Ijawoj, kóžuše.

Prijžo k nima šośinka wen,
W takom nowom copecyšću,
Ijawoj, copecyšću.

Witajtej gólca z daloka,
Šośic Hanki fryjarja,
Ijawoj, fryjarja.

Witajtej gólca z daloka,
Našej Hanki fryjarja,
Ijawoj, fryjarja.

Šośic Hanka wó jspje jo,
Pyšna so tam zložuju,
Ijawoj, zložuju.

Gólca přez prog stupaštej,
Hanka chopi zwózowaś,
Ijawoj, zwózowaś.

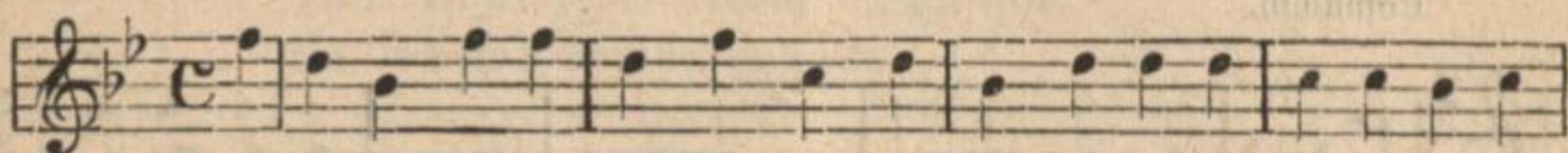
Hanku tu ze jšpy wježechu,
Štyrjo gercy grajachu,
Ijawoj, grajachu.

Zwózuj abo njezwózuj,
Mója doch dejš hordowaś,
Ijawoj, hordowaś.

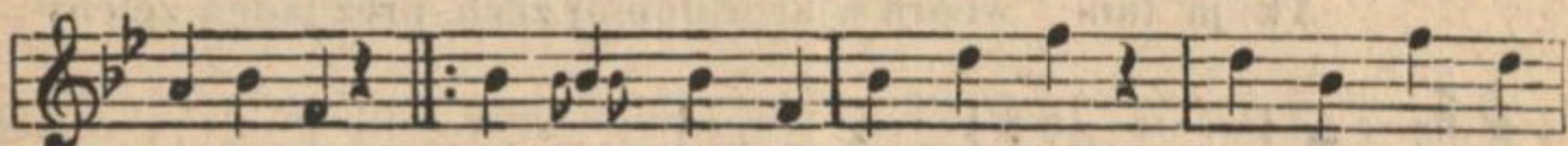
Hanku tu na wóz sažachu,
Štyrjo bubony bijachu,
Ijawoj, bijachu.

Nět mě grajšo, bubnujšo,
Mójej lubcy k wjaselu,
Ijawoj, k wjaselu.

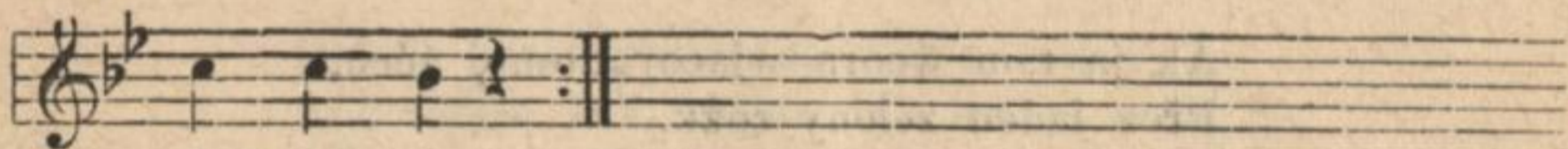
11. Wěnašk abo nic.

Ku gódam dejdy se nam přibli-ža, ku gódam^fdejdy^f se nam

přibliža. Rědne žowčo žalbjū ma, rědne žowčo
Njeměj ty rědna žalbije, ale měj ty

žalbju ma.
dobru noc.

Ku gódam dejdy se nam přibliža ::
Rědne žowčo žalbijū ma. ::
Njeměj ty rědna žalbije,
Ale měj ty dobru noc.

Na gódy dejdy dejš ty ze mnu přeje ::
Na tog' swětég' Šćěpana. ::

Mašerka dejdy brēmje wězašo, ::
A žowčo žalosnje plakašo. ::

Wec ga ty płacoš lejder, lejder žowcyščo? ::
Wec ga ja płakaš njedebu? ::

Jo tebje luto Popojcow,
Ab' tych Popojkich gólcow?
Měj nej' lejder luto Popojcow
Tež tych Popojkich gólcow.

Mě jo lejder luto wěnaška, ::
Až som sebje jen zabyła,
W komorje na scěnje wisajce.

Spóraj se lejder rědna po wěnašk! ::
Spóraj se abo njespóraj,
Chóziš doch we njom njesměju.

Do Popoje dejdy du třeje wrota nutř, ::
Dwóje su tam zamcone
A z jany mi rědna přeje wježona.

12. Hoblutujucy.

Pomałem.

Ak ja tam weora wjacor domoj žěch, přez jaden zeleny

rožk, hupytach tam žowcysčo, kenž mója lubka by-ła jo.

Ak ja tam weora wjacor domoj žěch,
Přez jaden zeleny rožk,
Hupytach tam žowcysčo,
Kenž mója lubka była jo.

Wóna mě tak wótře přašašo:
Žo sy mój luby byl?
Ja som był weora wjacor na fryjach
Ze swojim towarišom.

Som měnił, som se polěpšył,
Tuž som se pogóršył.
Na tu nejbližšu nježelku
Keu ja zas ku tebe přijs.

Ja som si pjerwej dobra byla,
Wěc z tobu njerožu.
Ja wěm, ja wěm třoch drugich,
Kenž gólbje pasechu.

Jaden jo z grodu pan,
Ten drugi šosať sam,
Tog' třeseg' zwóliš njebudu,
Ten jo mój luby sam.

13. Njewjesćine tuženje.

Spěšnje.

Před tym mě Rědnuškoje nowym dwórom, tam stoja štyri

brune přegnjone, na tež mě žowčo ca - ka - ju.

Před tym mě Rědnuškoje nowym dwórom,
Tam stoja štyri brune přegnjone,
Na tež mě žowčo cakaju.

Žowčo te ze jšpy wen wježechu :,
Žowčo tak žalosnje plakašo.

Dobru noc, dobru noc nano mój;
Ach mějšo žěk, mějšo žěk nano mój,
Až sćo mě tak dłuško sklejdownali.

Dobru noc, dobru noc mama mója;
Ach mějšo žěk, mějšo žěk mama mója,
Až sćo mě tak wjeliku skubłali.

Młogu tu nocku njespali
A mě na rukoma přenosyli.

A žowčo to z dwóra wen wježechu,
A žowčo tak žalosnje plakašo.

Dobru noc, dobru noc staršy bratrě,
Měj žěk, měj žěk staršy bratrě,
Až sy mě tak dłuško zagranjał.

A dobru noc, dobru noc młodša sotřa,
Ach měj žěk, měj žěk młodša sotřa,
Až sy mě tak dłuško spostuchała.

Spostuchała a njecyniła
A mě rědne žowčo rozgněwała.

Žowčo te ze jšpy wen wježechu,
Žowčo tak žalosnje plakašo.

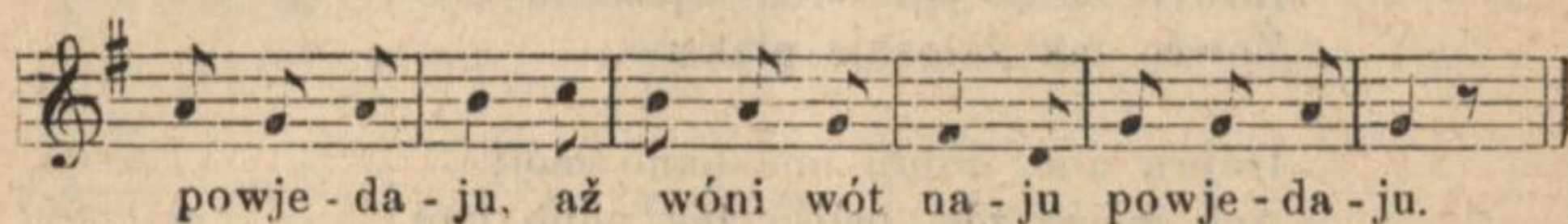
Dobru noc, dobru noc žowča Popojske,
Ach mějšo žěk, mějšo žěk žowča Popojske,
Ja wěcej k wam přijś njebudu.

Přijdu ja k wam abo njeřijdu,
We wěnašku ruśanem wěcej nic,
A we tomž mě šlewjeru bělonem.

14. Žowčo a luby.

(Variant Smolerjowych pěśničkow č. 10, z druhim hłosom.)

Zlažka.

Coga te luže kuli maju,
Až wóni wót naju powjedaju. ::

Wót naju wěrných lubosćow,
Až mej se tak lubo mějachmoj. ::

Mój nan a tek mója luba maś,
Tej stej mě hobej zamrjelej. ::

A hyšcer jadnego bratřika mam,
Ten jo se do cuzej' zemje dał. ::

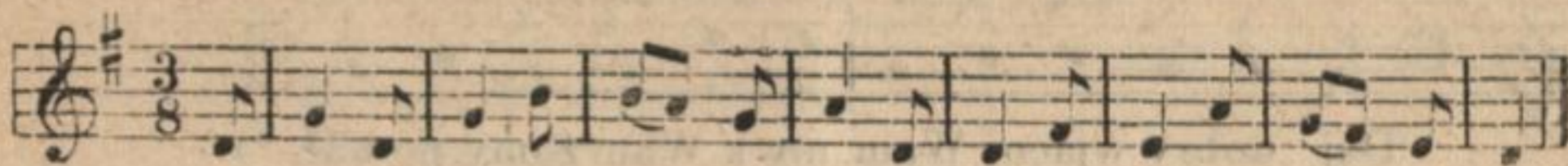
Na ten bok k słyńcoju keu se ja daś,
A tam keu ja jeho raz hogleđaś. ::

W kjarcmje za blidom sežecy
A bańku tog' piwa pijucy. ::

Přimjela jo jogo za rucycku,
A wjadła jo jogo do komorki. ::

O lagń a spi ty mój nejlubšy,
Njetrjebaš w kjarcmje za blidom spaś. ::

15. Žalowanje wo lubego.

Fryjował gólack fry-jo-wał swóju tu lubku sedym lět.

Fryjował gólack fryjował
Swóju tu lubku sedym lět.

Tak dlujko jo ju fryjował,
Až jo ju ejgen *) skrydował.

Mału chylu jo wón hu njeje był
Pótom se wót njeje na wójnu dał.

Spód pólnocy bywašo,
Chopi se jej tak zéicha klapaś.

Chto móžo mě tak zéicha klapaś,
Až mě tak zlažka hubužijo?

Wót twójog' lubego su listy přišli,
Až wón jo w wójnje zabity.

Ty dejš jogo lěto žalowaś,
Wot ruty wěnašk dejš ty nosys.

Deb' ja wot ruty wěnašk nosys,
Kcu ja jogo žalowaś sedym lět.

Smój mój tam stojalej w fryšnem dešću,
Až wšykne luže mimo du.

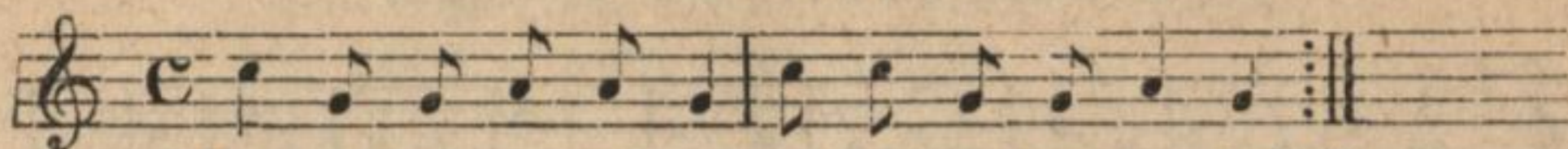
Som ja se wót płaca lozowała,
Až mě mój luby zgniwał jo.

Daś wón jo zgniwał, kaž jo kšěł,
Takich doch hyšće wěcej jo.

Skrydnu ja rědnejšu něžli sy ty,
Spoglědnu za tobu, žo ga sy ty.

*) Za tuto euze słowo hodźi so stajić: swóju.

16. Po kał. *)

Daj dobry wjacor Wam, my k Wam žomy po kał. *)

Daj dobry wjacor Wam,
My k Wam žomy po kał,
Dajšo skerje a lěpje nam,
Až my dalej přijžomy;
Dalej my přijžomy,
Wěcej zwarbujomy.

Ten dwór jo dłujki,
Ten dwór jo šyroki,
Wšyken cyły njemješony,
Co stej žowce žěłalej,
Dwóru njejstej humjatlej?
Třawičku stej tergałej,
Krowicam stej dawalej.

Daj se góspodarjeju na dobrem jacmjeń ražiś;
Jacmjeń ako błoto,
Cysty ako złoto,
Jěderny ako kalnina,
Wót mandela brěmje,
Jacmjeń, ředny jacmjeń. **)

Daj se góspozy na dobrem lan ražiś;
Lan ako murja,
Głowki ako kulki,
Běly ako šlewjeř,
Twardy ako rjemjeń,
Lan bžez pazđerja. ***)

17. Po kał.

Nět daj dobry wjacor Wam,
Ej, my přiwežomy rejku k Wam.
Naša rejka malička,
Ej, kšěli jeju spólěpšys. ::

*) Tuta pěseń zastupuje hornolužiske „stonanje“. Holcy na přazy praja: „Comy hyś po kał,“ a hdžež přińdu, praja ludže: „Žowča se póraja po kał.“ Pěseń spěwa so we jstwje.

**) Přěni ryněk třěceje a štwórteje štučki spěwa so tak, zo na wšitke sylby zynk e přińdže, na předposlednjeje pak e.

***) Tutaj rynčkaj spěwataj so sylnišo a na dolhe rozčehnjenaj.

Stwarił jo nam Brjazyna nowu špu,
Ej, Popojskim žowčam wjetši rum :::

Stwarił jo nam wjeliku,
Ej wjeliku,
Naslědku ten kałowy gumn. :::

Dwa gólacka běštej,
Na pólko žěštej,
Slězy njeju žěšo jeju lubcycka,
W šańkej košulce, bělanej šorceyce.

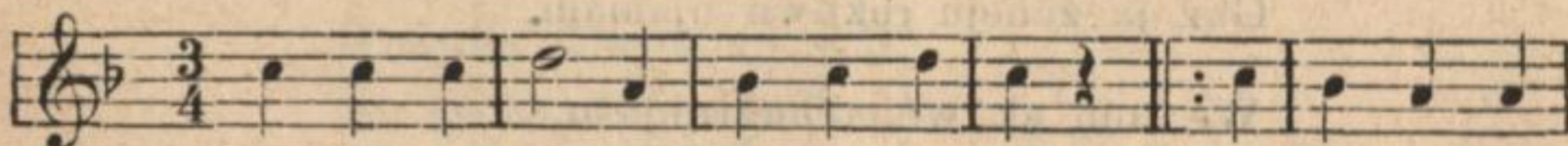
To běšo ejgen jeju lubcycka.
Som ja se myslil,
Som ja se starał,
Žo ja ju budu w pólu hupytaś.

Som ja ju wižeł,
Som ja ju słušał,
Na wónej górcce šanty šyjucy, wěnki wijucy,
Z drugim lubym gronjucy, mója lubka!

Groń doch mě lubcycka,
Groń doch mě z cesću,
Póżywaj młodosci,
Třawka w fryšnosći.

Třawka jo fryšna,
Roža jo běła,
A ta cerwjena jo hyšcer rědnjejša. :::

18. Gózdze ku křicowanju. *)

Spojšła jo ja - na celažin - ka, ::: a spojšła jo

k ja - nom' ko - wale - ju ::: ju.

Spojšła jo jana celažinka,
A spojšła jo k janom' kowaleju :::

*) Tale pěseń bě tež pola Hornjolůžičanow znata; sym wot jeneje spěwařki wopřijeće slyšał, ale dospolny text wot njeje dóstać njemóžach. Redaktor.

Kowal, luby kowal mój,
Nocujšo wy mje žinsa w noce. :,:

Kak ga ja ší deb' nocowaś,
Gaž ja žednego ruma njamam. :,:

Wo grožišću tam při skósišću,
Tam kcu ja se derje nocowaś. :,:

Spód pól nocy bywašo,
Wucowa se tom' kowaleju,
Až Jezus jo se narožil.

Žowka, luba žowka mója,
Ži doch ty tam a hogleđaj. :,:

Žowka wócyni grožišćo,
Ga grožišćo běšo wšykne swětle :,:

Nano, luby nano mój,
Wy sćo žělali tu cyłu noc,
A to jo była bóža noc.

A njejsćo wěc nic hužělali,
Ako tři jano tupe gózdže. :,:

Z tymi bužo to žišetko martrowane,
A ruce a noze na křicu biś. :,:

Žowka, luba žowka mója,
Pódaj doch mě te žišetko. :,:

Kak ga ja ší pódaś debu,
Gaž ja ženeju rukowu njamam. :,:

We tom ak wóna hugronjašo,
Ga jej tej ruce narosćaštej. :,:

Žowka tak wjelgin płakašo,
A sebje tej ruce łamašo. :,:

Žowka mjelc a njeplac,
Mej kcomoj te gózdže derje schowaś.
Před Jeruzalem do stuženice.

Třižasća lokś jo dłumoka,
A styrzasća lokś jo šyroka,
Tam kcomej te gózdže derje schowaś.

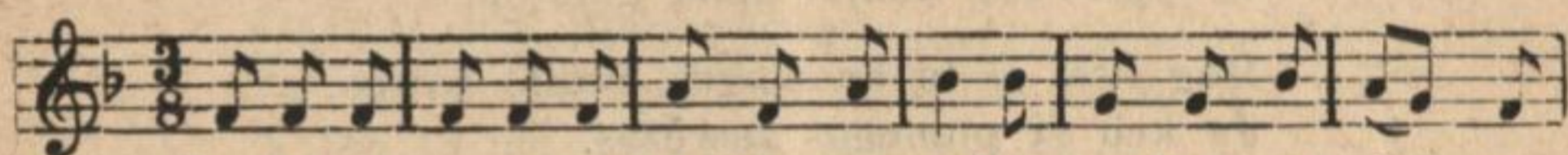
Styrnasćo dnjow před jatřami
Žyži přez Jeruzalem šegnjechu,
Swoje te kónje napowachu.

A sebje tu wódu pócerachu,
A gózdže te górej splějachu. :;

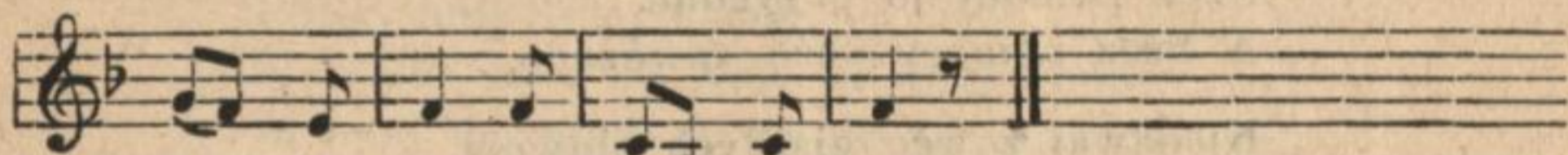
My kcomy te gózdže derje brochowaś,
My kcomy Jezusa křicowaś. :;

My kcomy Jezusa křicowaś,
Ruce a noze na křicu zbiś. :;

19. W kolebkach zlubjona.

Spofolguj, spofolguj kónja bruneg' a swójej tej lubcy

do Gólkoje, jo do Gólkoje.

Spofolguj, spofolguj kónja bruneg'
Swójej tej lubcy do Gólkoje.

Do Gólkoje jo přidrebowat
Před tym Řednuškoje dwórom zastanuł.

Přijžo tam k njomu stara maś,
A ta jo tog' žowča moterka. *)

Moterka luba stara maś,
Žo ga ta waša Hanka jo?

Naša ta Hanka mačka jo,
Spócakaj hyšće sedym lét.

Sedyme létko bywašo,
Rejtať ten kónja sedľašo.

Spofolguj, spofolguj konja bruneg'
Swójej tej lubcy do Gólkoje.

*) Moterka = mašeřka.

Do Gólkoje tam přidrebowal,
Před tym Rědnuškoje dwórom zastaštej.

Přijžo tam k njomu stara maś,
A to jo tog' žowča moterka.

Moterka luba stara maś,
Žo ta waša Hanka jo?

Naša ta Hanka doma njej';
Ta spód gajkom howsa grabjo.

Na tři dny jo sej klěba wzela,
A na nocku domoj njechózi.

A rejtař ten hobroši kónja bruneg'
A rejtowašo nimjer spód gajkom.

Bog kśěl śi tu spomogaś, rědne žowčo,
Ja kcu śi pomogaś zawězaś.

Bžez pomocy jo posycone,
A bžez pomocy bužo zawězane.

Njedawaj žowčo gjardych słowow,
Ty sy mě malučka zlubjona,

Ako sy w kolebkach lažala,
Słowka sy groniś njamogala.

Žowčo to chyśi nowe grabje
A ženješo domoj płakucy:

Moterka luba stara maś,
A co sćo wy kuli cynili.

Co sćo wy kuli cynili?
Až sćo mě rejtarjej malučku zlubili?

Ako som w kolebkach lažala,
Ako som groniś njamogala.

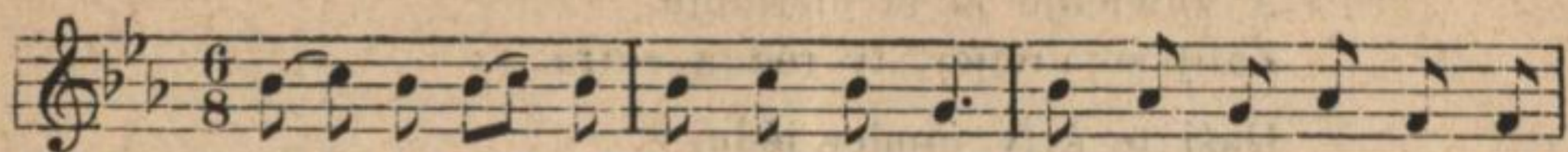
Njeplac doch, njeplac doch, rědne žowčo!
Kcomoj mój rejtarjej wótplaśiś.

Moterka pjenjezy licašo,
Blido se wšykne swěšašo.

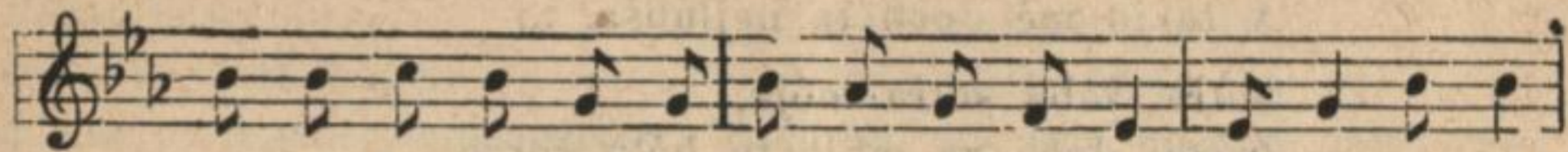
Pjenjezy ja derje wozmys kcu,
Rědneje Hanki njewóstaju.

A rejtař ten pjenjezy grjebašo
A do kórcneg' měcha sypašo. —

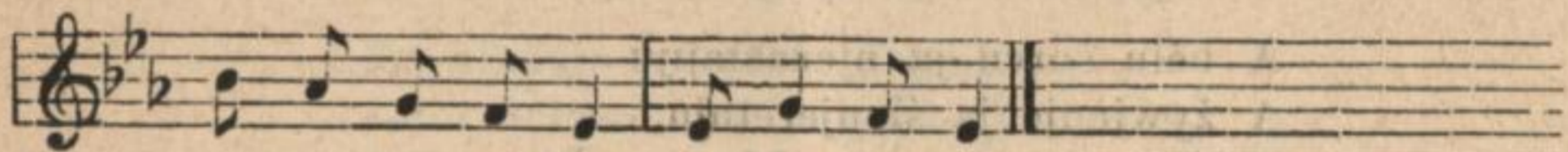
20. Arija.

Daši te šy - fy nimjer jědu, ja wižim a słušym

mój foter se póra, a ten jo mě doch ten nejlubšy,

a ten jo mě doch ten nejlubšy.

Daši te šyfy nimjer jědu,
Ja wižim a słušym mój foter se póra,
A ten jo mě doch ten nejlubšy. ::

Foter, luby foter*) mój,
A zastaj doch za mnje tu kulu złota,
A retuj mě mójo žywjenje. ::

Kule złota ja njezastajiju
A žywjenje ja ší njeretuju,
Zalij se nimjer, ty ředne žowčo. ::

Daši te šyfy nimjer jědu,
Ja wižim a słušym mója mama se póra,
A ta jo mě doch ta nejlubša. ::

Mama, lubša moterka,
A zastaj doch za mnje ten złoty tolař,
A retuj mě mójo žywjenje. ::

Złoty tolař ja njezastajiju
A žywjenje ja ší njeretuju,
Zalij se nimjer, ty ředna žowka. ::

Daši te šyfy nimjer jědu,
Ja wižim a słušym mój bratřik se póra,
A ten jo mě doch ten nejlubšy. ::

Bratřik, luby bratřik mój,
A zastaj doch za muje ten złoty pjeršćen,
A retuj mě mójo žywjenje. ::

*) Foter = nanik.

Złoty pjeršceń ja njezastajiju
A żywjenje ja śi njeretuju,
Zalij se nimjer, ty rědna sotřa. :,:

Daśi te šyfy nimjer jědu,
Ja wižim a słušym mója sotřa se póra.
A ta jo mě doch ta nejlubša. :,:

Sotřa, luba sotřa mója,
Zastaj doch za mnje tu běłu šorcu
A retuj mě mójo żywjenje. :,:

A běłu šorcu ja njezastajiju
A żywjenje ja śi njeretuju,
Zalij se nimjer, ty rědna sotřa. :,:

Daśi te šyfy nimjer jědu,
Ja wižim a słušym mój luby se póra,
A ten jo mě doch ten nejlubšy. :,:

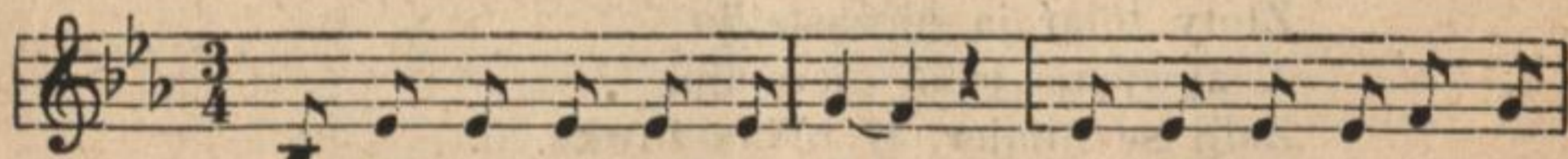
Luby, luby lubšy mój,
A zastaj doch za mnje te styri brune
A retuj mě mójo żywjenje. :,:

Styri brune ja zastajiju
A styrzasća tolať ja přidaju,
A żywjenje ja śi retuju. :,:

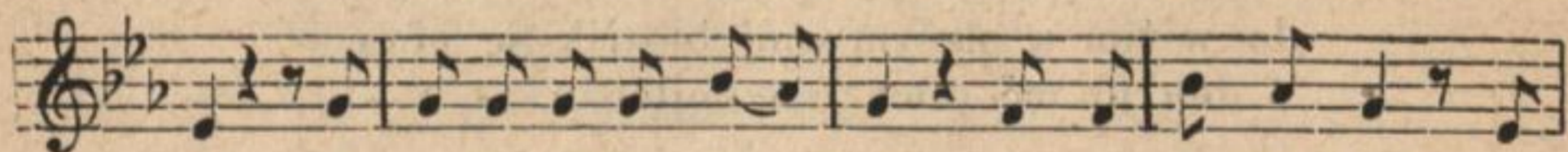
Mějšo žěk, wy šyfarje,
Až sćo mě móju lubku hobzwarnowali,
A njejsćo jej dali we mórju plěš. :,:

Dejš ty mója lubka byś,
A mója ta žona hordowaś,
Mója ta žona hordowaś. :,:

21. Roztyl.

Spošěgnjoš ty něto přeje, a mě wósta - jijoš

tud'. Za twóju falšnu lu - bosć hopo - kažoš mě, za

twóju falšnu lu - bosć hopo - kažoš mě.

Spošěgnjoš ty něto přeje,
A mě wóstajijoš tud'.
Za twóju falšnu lubosć
Hopokažoš mě. ::

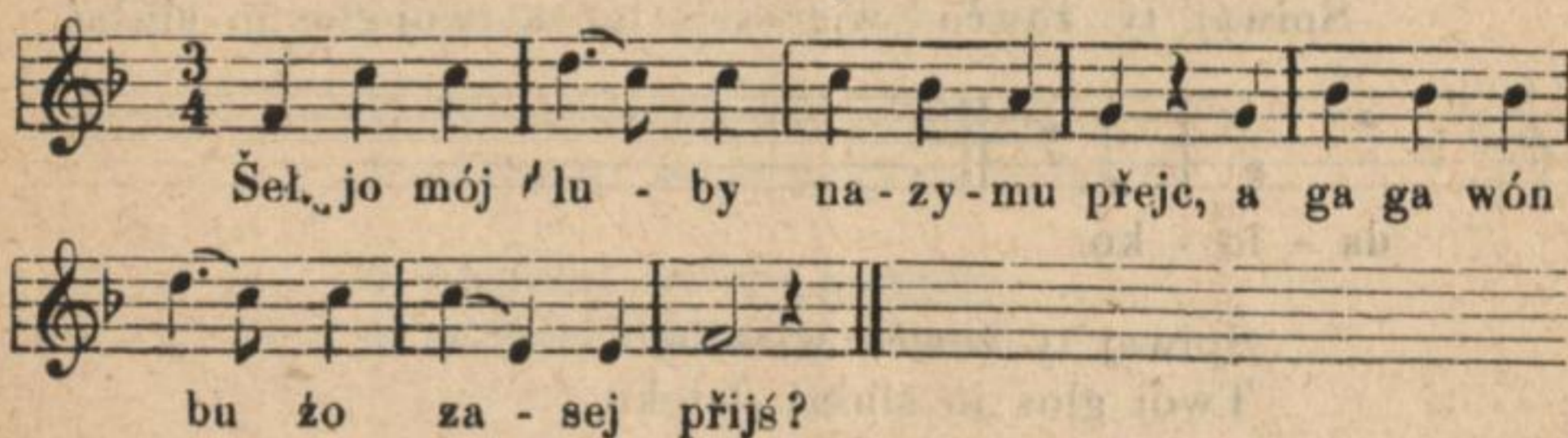
Tebje bužo luto,
A tebjě bužo třach,
A gaž ty bužoš denkowaš
Na mójo přeje. ::

Žěchmej mój tam na špacir
Pod zeleny bom,
A spěwachu tam pteški,
Stare a młode wše. ::

Sydachmoj se dołoj
A sposluchachmoj je;
Spažo mě roža na mój nowy crej,
Cerwjena roža, zelena pjeprica.

Ja winšuju mójemu lubemu
Janu dobru mysl a wjele gluki tež,
Lětosu som tudy,
A za lěto hinži som.

22. Hujšeł.

Šeł jo mój lu - by na - zy - mu přeje, a ga ga wón
bužo za - sej přijs?

Šeł jo mój luby nazymu přeje, Gaž linda bužo zelena byś,
A ga ga wón bužo zasej přijs? A mója ta lubka cerwjena byś.

23. Jogo kco byś.

Před Po - poj - cam' jo lu - cyc - ka, a na njej jo
třawicka ze - le - na, a na njej jo třawicka ze - le - na.

Před Popojcam' jo łucycka,
A na njej jo třawicka zelena. ::

A chtoga tam na njej chójžašo,
Jan' to žowčo běle, cerwjene.

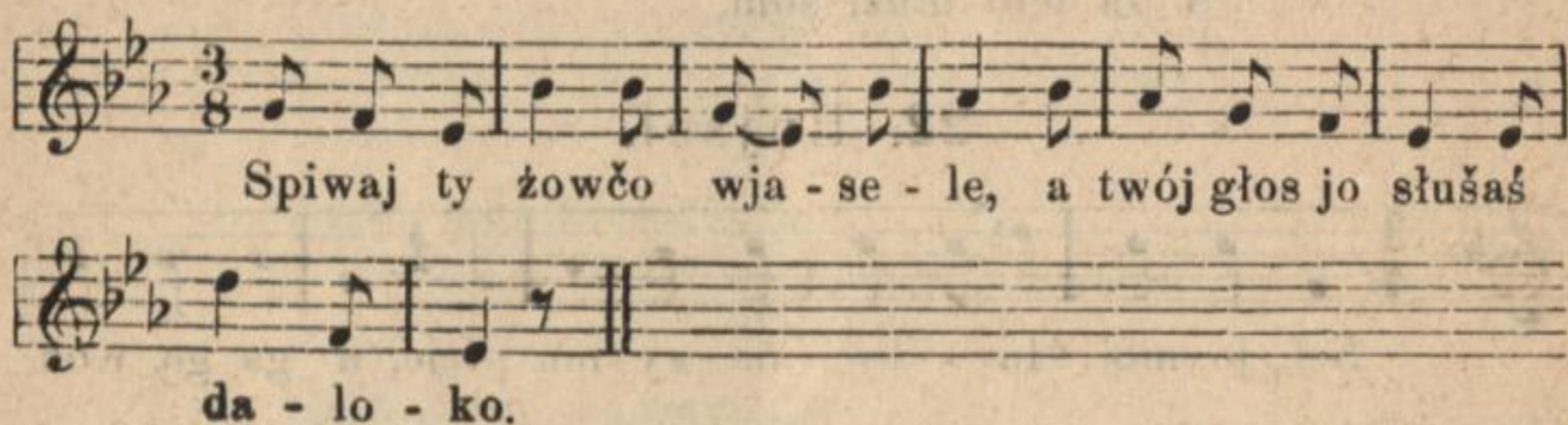
Přirejtował jaden rejtař k njej,
Na swójom kónju na brunem. :,:

Přimjeł jo kónickoju za wuzdzičku,
A swójej tej lubce za rucycku. :,:

A nět se mě spowjedaj mója byś,
A pjerwej se mě njedejš z městka gnuś.

A žowčo jo zлюбиło, až jogo keo byś
A jogo ta hejgen*) hordowaś. :,:

24. Našćokane.

Spiwaj ty žowčo wja - se - le, a twój głos jo słušaś
da - lo - ko.

Spiwaj ty žowčo wjasele,
Twój głos jo słušaś daloko.

A twój głos jo słušaś daloko,
A teke jo słušaś šyroko.

Po cyłem krejsu Chósebuzskem,
A po cyłem póلكu Popojskem.

Kak deb' ja spiwaś a wjaseła byś,
Wšykne te žowča na reju du?

Wšykne te žowča na reju du?
Jano ja rědna sama doma.

Pójdu ja tam ab' njepójdu
A za žurjami doch tam stojaś debu.

Rědny ten chójži ze jšpy a do jšpy,
Z bócka wón na mnje poglědujo.

Z bócka wón na mnje poglědujo,
Razka mi piša nješenkujo.

*) ta hejgen = keo sama.

Wec ga se sromaš, luby mój?
Wec ga se sromaš njedebu?

Ty sy to služabne žowcyšćo,
A ja som tog' bogateg' bura syn.

Njejsy ga ty to pjerwej wěžeł,
Až ja som to služabne žowcyšćo?

Až ja som to služabne žowcyšćo
A ty sy tog' bogateg' bura syn.

A njechóžil za mnu z pól nocy
A po tychž mě šmjatych wjacorach.

A po tychž mě šmjatych wjacorach
A po tychž mě šmjatych rano zajtřach.

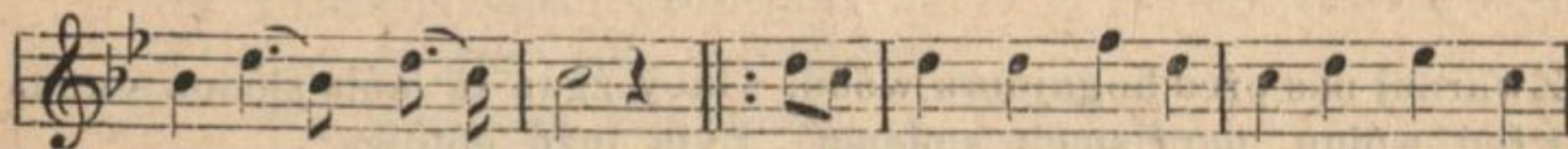
A wuspał sebje swójo głowišćo,
A nještapał sebje swójich nožyšćow.

A njepórał nanoju gramoty,
A mlódšej tej sotry sromoty.

25. Manželstwo.

Nět poslu-šaj-šo křescány, zo přijžo te manželstwo?

To mar - kuj - šo: Ze cłowjec - neje mudrosći? to

běšo jana bóža móc we pa-ra-di-zu, we pa-ra-diz.

Nět poslušajšo křescány,
Žo přijžo te manželstwo?
To markujšo:
Ze cłowjecneje mudrosći?
To běšo jana bóža móc,
We paradizu, we paradiz. :;

Tog' muža luby Bog stwórił jo,
Do spanja padnjeceg',
Wjelgin mócnego.
Wón weze z tog' sěła korabju,
A stworił jomu jog' žeńsku
K tom' manželstwu, k tom' manželstwu. ::

Ga markuj luby nawoženja
A teke ty njewjesta,
Na žinsajšny žeń.
Waj' budu trjehiś wjaseleju,
Ale teke we tužyce,
We manželstwu, we manželstwu. ::

Nět dobru noc nět mějšo wše,
Wóstańšo wjasele
Swažbańske gósci.
Na tu swažbu spominajšo,
Kótraž bužo při Jezusu
We nimjerstwu, we nimjerstwu. ::

26. Wjacorne módlenje.

Ja du do mójeje komory,
Ja se lagnu k wótpocynku.

Daj aby zajtřa śi mogła huchwaliś
A z wjaselim k mójomu žělu hyś.

Wódaj mě grěchy wše z gnadu,
Žeń přeje sěžke cowanje.

To kšěł ty cyniś kněz Jezom Krist,
Dokulaž ty mój wymoźnik sy.

Rozcyń na nas swójej křidli
A daj janželam byś z nami.

Ja du do mójeje póstole,
Bog wě, lec do rowa nic.

Zwarnuj nas před hognjom a wódu,
Před wójnu, napřismeju smjeršu.

Gaby žgan ta mója slědna štunda
Była južo gótowa.

Před zložejstwom a třachotu,
Mje a te móje zwarnuj ty.

Wy janžele pójžćo, prikřywajšo
Mje z wašymi křidłami.

Z Jezusom chcu ja spat hyś,
Och ty mój Jezus dobru noc!

27. Barwy.

Cerwjene, cerwjene wšykne móje mysli!
Což cerwjene jo, to mě lube jo,
Až mój luby, až mój luby flejšař jo.

Zelena, zelena wšykna mója barwa,
Zelene, zelene wšykne móje mysli!
Až mój luby, až mój luby gjatnař jo.

Běla, běla wšykna mója barwa,
Což běte jo, to mi lube jo!
Až mój luby, až mój luby młynik jo.

Carna, carna, wšykna mója barwa,
Což carne jo, to mi lube jo!
Až mój luby, až mój luby romkerař jo.

Šyra, šyra wšykna mója barwa,
Což šyre jo, to mi lube jo!
Až mój luby, až mój luby tkalc jo.

Bruna, bruna wšykna mója barwa,
Což brune jo, to mi lube jo!
Až mój luby, až mój luby piwařc jo.

28. Reja. *)

Běla jo ta leluja,	Smej-li mej tej řednjejšej,
Ak wo tom bloše kwišo,	Ga dajšo nama prjezy hyś,
Tak ředne jo to burske žowčo,	A grajšo nama tak řednje zlažka,
Kenž z tym gólcom do reje žo.	Až mój prjezy wóstanjomej.

29. Komandantowa žowka.

Spiwa se po glosu: Nět zakopamy te šělo.

Lubše cłowjeki poslušajšo,
Což ja wam něto groniś kcu:
We Wjelikem Wardajnu,
We tom Ungorskem lanže.

Ten komandant we tom měsće
Spłóži janu žowku wěsće,
Cyzeri běšo jeje mě.
Wóna rosćašo k Bóžej cesći.

Staršyma k wjasetosci,
Tak gned ak přijžo k rozymu,
Na mše njeskomuži žednje.

*) To je započatk wot dlěšeje pěsnje, tola njemóžach skónčenje nazhonić. J.

Bóžem' słowu gram njeběšo,
Wjele wěcej Bóže słowo słušašo,
Wěcej lušta mějašo
K Jezusu tomu nawoženju.

Nichten jej rownja njeběšo,
Do hoblica rědna běšo,
Ak jaden kněžk młody bogaty
Jo sebje ju huzwolił za njewjestu.

Nan, ten spokojom běšo,
Ta maš tej žowce gronjašo:
„Togo njespušćaj ty wót se!“
Žowka k mašeri wótgroni:
„„Ja mam drugeg' nawoženja.““

„Ten how wót togo swěta njejo.““
„Při tom njamožoš ty wóstaš,
Mej smeј hobeј stareј cłowjeka,
Pjenjezy dobytk mameј wót Boga,
Po naju smjerši wšo twójo bys' dej.“

Wšykno se k swažbje gótowašo.
Žěšo ta njewjesta zajtra do gumna,
Wóna tam spiwašo a bjatowašo,
Ten młóženč k njej tam přijžašo.

Slobrany pjeršćen jej dawašo:
Toš maš ty luba njewjesta,
Měj ten pjeršćen w twójima rukoma.

Wóna se sromašo wjelgin,
Doch Jezusa hobeјmowašo.
Wónej se přimješteј za ruki
A žěšteј k tej mani Bóžeј.

Kwětaški tam tež tergašteј,
Slobrane stužonki běžachu kuždy cas.
Wóna žěšo tak tužna přeјc. —

Nět sy ty mójo gumno hoglědała,
Nět keu ja ší přewožiš do nanowego domu.
Ta wacha ju górej žaržašo:
„Cogo ga ty se póžedaš?“

Ja se nic šělneg' njepožedam,
Ako do domu mójog' nana.
„Kak gronje twójom' nanoju?“
Ten komandant we tom měsće!

Ten wěc žednych žiši njama.
Wóni pytachu te stare pisma na prjedk,
Namakachu, až jana kněžna je byla zgubjona;
Za teju licbu běšo sto dwačasća lět.

Ta kněžna běšo tak mloda,
Ak by pěšnasčo lět stara byla.
Wóna sebje dała fararja hólowaś;
Žesedachu se za blido.

Hokoło dweju štundowu
Hordowa wóna blěda
A wusnu we měrje,
Až běšo dostała tu křej Kristusa,
A teke tuder tu zbóžnosć.

30. We Žemrju.

Běštej dwa fryjneje bratřika, Janu tu sotru mějaštej.	Sotřa ta k nima wen zěšo, Dweju synowu mějašo.
Sotřa se jima wóženi, Nimjer a naspjet do Žemrja.	Jadnog' jo wjadła za ruku, Tog' drugego njasła na ruce.
Gaž stej do Žemrja nutř jětej, Na zelenej górcy zastalej.	Witajtej bratřika hoboj dwa, Co stej nowego přiwjadłoj?
Prašalej stej se prašalej: Žo naju sotřy wjaža jo.	Mej njejsmej wam nic přiwjadłoj, Ty dejš nět z nama drogowaś.
Třeša ta wjaža wot rinka Tam waju sotřy wjaža jo.	Sotřa te brēmješka wězašo, A tak žalosnje plakašo.
Chopiŕej stej se nutř klapaś Z janym tym małym palackom, Z pozłošanym pjeršćenjom.	Gaž su z tog' Žemrja wen jěli, Na zelenej górcy zastali.
Joli naju sotřa tuđ nutři, Daši wóna k nama wen přijžo.	Nět nama spowjedaj sotřička, Žo su te naju šwogory?

Což we tom Žemrju kněžkow jo,
Te su wše waju šwogory.

31. Kermuška.

Wroś se nam kermuška,
My kcomy śi napjac mazańcka.

Och ty luba kermuška,
Wroś nam se zas,
Wroś žgan se žinsa zas,
Wroś žgan se witře zas.

32. Radnanje.

Gólack sebje myślašo,
Žo ta jogo lubka jo.

Wóna dej ta mója byś,
Wóna nikul njokeo.

Wóna njejo daloko,
Teke njejo blizko.

Rědna Hanka Kochanoje
Rědny Hanzo Badakoje.

Wóna rowno wo srježa,
Ja kecu jej ten tolař daś.

Hoboj jadnak rědnej stej,
Hoboj sebje rownja stej.

33. Sama.*)

Luby z kjaremy domoj žěšo,
Tak wjasele zajuska.

Tužycu mam wjeliku,
Zginuś musym chójžecy.

Swójej lubej lubcyecy
Dobry rozym dawašo.

Po Popojcach tužecy
Wu Rědnuškoje we dworje,
We tej nowej komorje.

Sy-li mój luby pjerwejšy,
Njecyń wěcej takego.

Tam ja debu, tam ja budu
Žinsa nocy sama spat.

34. Dobra rada.

Nakupował paprjeńcy,
Teke tych drobných wórješkow.

Wórješki naju přeraže
We naju nowej komorje.

We naju nowej komorje,
We naju nowej póstoli.

*) Tutón kus ma z wjetša za přenju štučku: „W zymje, w lése swjerbi,
Na léto dej se drapaś.“

Njeboj se žowčo přerady,
Warnuj se młodych gólackow.

Góley te maju lasnu rěc,
W hutřobje nose wótrý mjac.

Wóne te žowčo hobgronje,
Po swójej mysli hobroše.

Chylu jo k narje poměju
Naslědku jo derje wóstaju.

Dosé dłujko som sí lubo měł,
Ak som tych drugich małko znał.

Nětk pak som drugich dosé póznał,
Z tebu ja wěc njerožu.

35. Wjelgin luba.

Lubcycka jo mě wórješkow zlubila
A nět jo mě kazała na js*) hys lažat.

Ži a lań tam hegen sam,
A njechóž ty wěcej žednje k nam.

Třawičku ty nam spoteptajoš,
A rožycy ty nam zhobzlamujoš.

Rožycy ty nam zhobzlamujoš,
A doch rědneg' žowča njekrynjoš.

Njebě žedna chylcycka
A skłapał jo wón tam wo žurka.

Hola, hola moterka,
A žo ta waša Hanka jo?

Naša ta Hanka bogata njej',
Wóna jo chudobna za tebje.

Daši jo chudobna, kakaž kco,
Doch žě mi wjelgin luba jo.

*) na js = na wjes.

36. Njerodny.

Na roli som wórał,
Na łucy som sykl,
P'la lubki som lažał,
Až kokot jo spiwał,

Tři tucent starych babow,
Bog wódaj mě grěch,
K tom' žětu som links
K tom' žranju som fix.

37. Kšěšo toris.

Kutčak jěze z góle domoj,
Žowčko plějo lan. :;

Daś ja mam ab' njamam,
A twója njebudu. :;

Žowčko maš te běle nogi,
Dejš ta mója byś. :;

Žowčo kšěšo gólca toris,
Njewěžašo z cym. :;

Škrabała jo marchwju
A warila jo krěm. :;

38. Pjakarje.

Pjakarje rano stawaju
A žowčo to górej wółaju.

A wóno jo južo dawno cas,
A wóno juž běžy z žěže kwas.

Stań doch ty górej ředne žowčo,
A wóno jo južo dawno cas.

A daši ten stary nimjer běžy,
A kcomoj zas nowego napóraś.

A žowčo to w žěži měšašo,
A pjakať tu swěcku swěšašo.

39. Zwólenje.

Něto mě zwól ty ředne žowčo,
Kótara což ty mója byś?

Žednog' ja drugego njezwóliju,
Ako tych štyrjoch brunych ma.

Ženych ja štyrjoch brunych njamam,
Ako tej' dweju carnikowu.

Na janog' seń se ty ředne žowčo,
A na tog' drugeg' kecu ja sam.

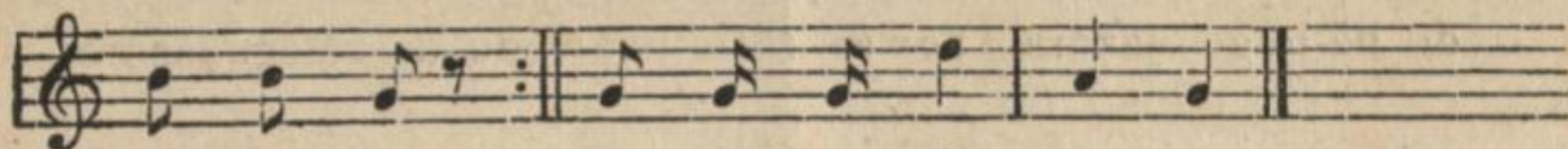
Kcomoj rejtowaś z Popoje wen,
A z tychž mě wjaselych Popoje wen.

40. Dwanasće licby.

Hłós.

Spowjedaj z pismow spowjedaj, wjele jo jadn? jaden jo ten

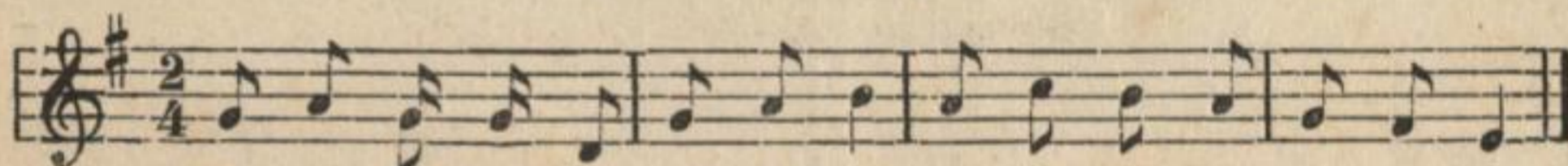
wěrnny Bog na górje Si na - i.

We tej wjaży na tej swaźbje w Kana Gali - lejskej.

NB. Při pjeć přěnich štučkach wospjetuje so kóždy raz na nowu ličbu hlós słowow: „Jaden jo ten wěrnny Bog“, pola šesteje štučki přistaji so potom: We tej wjaży na tej swaźbje w Kana Galilejskej, a z tym skónča so wšě štučki wot šesteje hač do dwanateje, a na to so te přenje pjeć hišće raz spěwaju resp. pjata. Text pytaj w Smolerjowej zběrey strona 150.

41. Druhi hlós k pěsni: „Wšykne zelone kerjaški“.

Wšykne zelo - ne kerjaški rostu z teje zemje wen.

NB. Po štwórtej štučcy so přistaja:

Gluku ja śi winšuju,
Doch pak nikom' raziś njok.

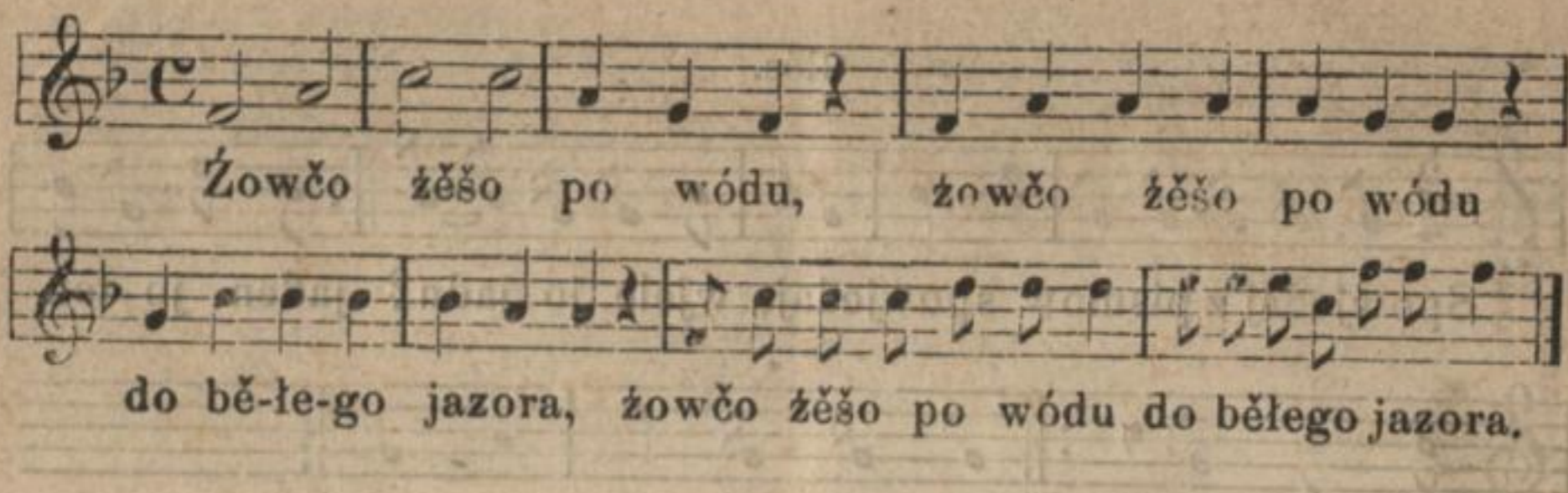
Doch pak nikom' raziś njok,
Starej' baby žowčo braś.

Daś ta baba kakaž kco,
Jan' to žowčo rědne jo.

NB. Tež so přistaja wosebje wot hólcow:

Daś tu babu šinder drěł,
Gaby jan' to žowčo měł.

42. Druhi hlós k pèsni: „Anka žěšo po wódu“.

Žowčo žěšo po wódu, žowčo žěšo po wódu
do bě-le-go jazora, žowčo žěšo po wódu do bělego jazora.

43. Powóženje, raj, hela.

Pomalem.

Před tym sudnym dnjom jo doch tak njewja - se - le.
Duj se ze mnu wě - trik, duj se ze mnu deš - éik.
NB. Dalše słowa namakaš w Smolerjowej zběrcy, str. 153.

Porjedženka.

Pěseń 1. W 2. taktu čitaj město poslednjeju notow jenu (dwa); w 3. taktu wumaraj podlěšacy dypk; w spočatku 2. klauzy č. pausu před 1. notu. 9. štučka 9. č. piju. 10. 8. č. reji. 12. zwózujo t. r. spočina rejwać, wjerći so. 16. hwěz-dzičey č. na kóncu 1. rjadka. 17. 12. č. wjetšy. 18. 15. je dwajrjadkowa; duž rěka 16. takle: Před Jeruz. je stuženica, třižasća loks jo dłumoka. 19. 13. gajko. 24. W 7. taktu č. notu b m. d. 25. 1. č. to; paradizu. 29. 4. nawoženj; 6. nawoženju; 16. až č. ak. 37. 1. jězo.